

> הבלוג של shahf11

24 ביוני 2009, 11:52

החיים זה לא הכל...

המשמעות שלהם חשובה יותר.

אז מה רציתי להגיד בעצם?

פורסם ב-19 ביוני 2009, 14:05 בכללי

המלחמה עם הסרטן בעיצומה. תרופות כימותרפיות וביולוגיות מיוחדות לגופי. ואני מוצאת לנכון להתמקח עם הדוקטור על הצורך לצבוע את הפלומה הבהירה שצמחה לה.

"למה לך את כל החומרים האלה על הראש?" שואל הדוקטור שאלה חכמה. "למה לך?" שואלים הסובבים אותי "הכי חשוב שתבריא".

"למה לי בעצם?" אני שואלת את עצמי ואת פלומתי. ואז אני מבינה שזהו החלק שמחבר אותי לחיים הנורמליים. האפשרות לצבוע שיער. האפשרות לקנות מכנסיים במידה שלי מלפני המחלה. האפשרות להתעסק בזוטות חסרות משקל מהותי אמיתי על חיי.

השיער הבלונדיני החדש, קצוץ כשל חייל מרינס גורם לי לשמחה עצומה. גם הג'ינס עליי שילמתי במיטב כספי.

"הנה אני לא מסומנת!!!!" מי שלא מכיר אותי לא ידע שאני גנרלית בצבא ההתנגדות לסרטן. אני כאחת האדם.

בקרוב עלי לעבור את בדיקת הפט-סי-טי. הבדיקה האיומה בתבל. ולא בשל הזמן הארוך בו היא מתבצעת. אלא בגלל תוצאותיה המגעילות אותן חוויתי בפעמיים בהן ביצעתי אותה.

מאז שחליתי פיתחתי מנגנון הדחקה מפותח במיוחד. אני משתדלת שלא לחשוב על דברים מפחידים (מה שאומר שלא ממש נשאר לי על מה לחשוב:) מפחדת לחשוב חיובי מידי שמא אתאכזב מאד מן התוצאות.

אבל נאחזת בחיים במלא עוצמתם. בעיקר בימים בהם אני מתאוששת מן הטיפולים.

החלק הטוב: אין לי מחוייבות לכלום. אני מפסלת מציירת, מטיילת, קונה בגדים, בימים טובים במיוחד אפילו מבשלת בשמחה. אלו רגעים בהם אני מדמיינת לעצמי שאני אישה עשירה שכל יעודה בחיים לעשות דברים למען עצמה ונשמתה.

החלק הפחות טוב: לא כל הימים טובים וקלילים. אני מתקשה לתכנן ולקבוע תוכניות לטווח הארוך. ימי הטיפולים מחזירים אותי בכל פעם מחדש לעובדה שאני "חולת סרטן".

<< לרשומה הקודמת לרשומה הבאה >>חזרה לבלוג - החיים זה לא הכל...